CZĘŚĆ LIII — № 9. ROK 27 — (1856.)

TYGODNIK PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Preumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Krolestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli; PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{3}{15}$ LUTEGO.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{2}{14}$ LUTEGO.

NOWINY DWORU.

W przeszłą Niedzielę, 29 Stycznia, kawaler *Lobo de Moira*, Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny Jego Królewskiej Arcy-Wiernej Mości, miał zaszczyt być przedstawionym J. C. Wysokości W. X. Michałowi Mikołajowiczowi.

Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale Wojskowości, z dnia 29 Stycznia, zostają mianowani: Liczący się w linijowej jeździe Jenerał-major baron *Roltzberg*, w rozporządzenie Głównodowodzącego Armiją Poludniową i siłami lądowemi i morskiemi, w Krymie znajdującemi się; Zostający przedtém przy Jenerał-Adjutancie Xięciu Gorczakowie, jako Głównodowodzącym Armiją Poludniową, lądowemi i morskiemi siłami, w Krymie znajdującemi się: do poleceń szczególnych Podpułkownik pułku Huzarów J. K. Wysokości Xięcia Fryderyka-Karola Pruskiego xiążę *Wasilczykow* i Major jazdy linijowej xiążę *Kantakuzen;* Adjutantami: liczący się w jeździe linijowej Major *Mawros*, Porucznik pułku Konnej Gwardyi *Stołypin*, Sztabs-rotmistrz Olwiopolskiego pułku Ułanów hrabia *Osten-Sacken*, pułków Huzarskich: Xięcia Fryderyka Hessen-Kasselskiego Rotmistrz xiążę *Dołgorukow*, Jenerał Feldmarszałka Hrabi Radeckiego Sztabs-rotmistrz *Bibikow*, Preobrażeńskiego pułku Gwardyi Sztabs-kapitan *Mieziencow* i Porucznik *Krasowski*, Konnej Artylleryi Gwardyi Sztabs-kapitan hrabia *Suchtelen;* wszyscy dziesięciu do zostawania przy tymże Jenerał-Adjutancie Xięciu Gorczakowie 1, jako Głównodowodzącym Armijami Zachodnią i Srodkową, dwaj pierwsi do poleceń szczególnych, a ostatni ośmiu, Adjutantami, zaś drugi i trzeci z pozostaniem w jeździe linijowej; — 30 Stycznia, Liczący się w polowej pieszej Artylleryi, Jenerał-porucznik *Sinielnikow 1*, otrzymuje dymissyą, dla słabości zdrowia, z mundurem i pensyą całkowitej gaży.

— Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 21 Stycznia, Zatwierdzeni zostają na urzędach, obrani przez Szlachtę: Marszałkowie powiatów: (dotychczasowi) Swięciańskiego, Pułkownik *Chomiński*, Wileńskiego, Kurator tamecznego szpitalu św. Jakuba, Radzca Honorowy *Pisanko*, z zachowaniem tegoż kuratorstwa, Wilejskiego Sekretarz Gubern. *Tukałło*, Oszmiańskiego Rejestrator Kolleg. *Lubański*, (nowo-obrani) Trockiego Radzca Stanu *Żyliński* i Lidzkiego Radzca Honor. *Butkiewicz;* Deputaci Wileńskiego Szlacheckiego Deputatskiego Zgromadzenia, z powiatów: (dotychczasowi) Oszmiańskiego Radzca Dworu *Krajowski-Kukiel*, Wileńskiego Sekretarz Gubern. *Houwaldt*, Lidzkiego Podporucznik *Dzieżyc*, Trockiego Rejestrator Kollegialny *Staniewicz;* (nowo-obrani) Swięciańskiego dymis. Porucznik *Czechowicz* i Dzisieńskiego, dymis. Podporucznik hrabia *Łopaciński*, Sekretarz tegoż Zgromadzenia, dotychczasowy, Assesor Kolleg. *Dzwonkowski;* Członkowie Wileńskiego Gubernijalnego Komitetu Inwentarzowego, (dotychczasowi), Prezes Ewangelicko-Reformowanego Kollegium, Assesor Kollegialny *Wolan*, z zachowaniem tegoż urzędu, Radzca Honorowy *Dauksza* i (nowo-obrany) niemający rangi *Rymaszewski;* — Otrzymuje dymissyą, na własną prośbę, dla słabości zdrowia, Sędzia powiatowy Prużański, Sekretarz Gubernijalny *Zieńkowicz;* — Mianowani: Radzca Izby Witebskiej Dóbr Skarbowych Radzca Kolleg. *Kostowski*, przeniesiony zostaje na takiż urząd do takiejże Izby Twerskiej, a Radzca tej ostatniej, Radzca Dworu *Porochowszczikow*, na Radzcę Izby Witebskiej; — 24 Stycznia, mianowani: Dyrektor Kancellaryi Namiestnika Kaukazskiego, Rzeczyw. Radzca Stanu *Szczerbinin*, Radzcą Tajnym i Senatorem; Redaktor Dziennika Ministerstwa Narodowego Oświecenia Radzca Tajny *Serbinowicz*, Członkiem Głównego Szkół Rządu, z uwolnieniem od obowiązków Redaktora, a zachowaniem innych dotychczasowych; Professor Zwyczajny Cesarskiego Uniwersytetu S.-Petersburskiego, Rzeczyw. Radzca Stanu *Nikitenko*, Redaktorem Dziennika Ministerstwa Narodowego Oświecenia;

zatwierdzony zostaje na urzędzie, obrany ponównie przez Szlachtę, Kurator Honorowy Kowieńskiego Gymnazyum, Rzeczywisty Radzca Stanu, Szambelan hrabia *Ogiński.*

—

Reskrypt Cesarski,

na imię Czernihowskiego, Połtawskiego i Charkowskiego Jenerał-Gubernatora, Jenerał-Adjutanta Kokoszkina.

Sergjuszu synu Alexandra. Ze względu na rozciągłość i wielostronność zajęć Jenerał-Gubernatorów, którym, oprócz obowiązków, wprost należących do ich urzędów, polecony był zarząd niektórych okręgów naukowych, uznałem za stosowne, zarząd okręgów naukowych polecić osobnym Kuratorom, według brzmienia Ustawy 25 Czerwca 1835 roku, o czém wydany był przeze Mnie Ukaz do Rządzącego Senatu.

Miło Mi jest wyrazić wam szczerą wdzięczność za nieprzerwane trudy i gorliwość, z jakiemi działaliście w Wydziale Oświecenia, przez ciąg przeszło ośmio-letniego zarządzania przez was Charkowskim Uniwersytetem i Naukowym Okręgiem.

Pozostaję ku wam zawsze przychylnym.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

S.-Petersburg, 24 Grudnia 1855 roku.

—

Rozkaz dzienny Ministra Wojny.

S.-Petersburg, 25 Stycznia 1856 roku, № 20.

N. Cesarz Jmć, w ojcowskim względzie ku walecznym i szanownym obrońcom Tronu i Ojczyzny, raczył uznać właściwém, wszystkich ciężko-rannych w obecnej wojnie Sztab i Ober-Oficerów przykomenderować do Wojskowych Zakładów Wychowania, z tej Najmiłościwszej uwagi, że takowe zaopatrzenie, połączone ze służbą, zabezpieczy i ustali ich przyszłość, a zarazem będzie dla wychowańców żyjącym przykładem poświęcenia się w wypełnieniu obowiązku służby, oraz wdzięczności Rządu ku uczciwym zasługom. Obok tego, podobało się Jego Cesarskiej Mości postanowić prawidła następujące: 1.) Ranionych w obecnej wojnie Sztab i Ober-Oficerów, którzy, z natury ran swoich, okażą się niesposobnemi odbywać dalszą służbę we froncie, i będą mieli prawo do opieki Komitetu Najwyżej ustanowionego w dniu 18 Sierpnia 1814 roku, przykomenderowywać, jeżeli sami podadzą o to prośby, do Wojskowych Zakładów Wychowania, nad komplet, nie ścieśniając się w tym razie przepisanemi 334 artykułem Układu Ustaw wojskowych ograniczeniami co do przenoszenia w ogóle oficerów do pomienionych zakładów, tak we względzie obowiązującego zakresu czteroletniej wysługi w randze oficerskiej, jak i zostawania w randze wyższej niż Chorążego. 2.) Oficerom tym, w ciągu zostawania ich przy Wojskowych Zakładach Wychowania, zachowuje się linija awansu do rang następujących, jaka istnieje w tych pułkach i komendach, w których się liczą, tudzież cała ilość żołdu, pensyj i innych płac, jaką dotąd pobierali. 3.) Zastrzega się dla nich prawo, na równi z innemi oficerami Wojskowych Zakładów Wychowania, otrzymywania dodatków do żołdu, jako to: za wysłużenie przy tych zakładach lat pięciu w ilości półtora raza, a za wysłużenie lat dziesięciu, we dwojnasób pobieranej płacy, jako szczególnej nagrody, jeżeli będą uznani tego godnemi za odznaczającą się służbę. 4.) Służbę ich przy zakładach ograniczyć do pełnienia obowiązków nienużących i niemogących mieć szkodliwego na ich zdrowie wpływu. 5.) Pomienieni oficerowie będą mogli być przemieszczani na etatowe posady oficerów korpusowych, jeżeli, za poświadczeniem najbliższej zwierzchności, będą w zupełności odpowiadali powołaniu Mistrza Wychowania (Воспитатель) i jeżeli stan ich zdrowia, dozwoli im pełnić obowiązki, do tej posady przywiązane, bez uchybienia. 6.) Główni Naczelnicy wojsk i oddzielnych części, Komitet 18 Sierpnia 1814 roku i Departamenta Ministerstwa Wojny: Inspektorski i Osad Wojskowych, o przykomenderowanie do Wojskowych Zakładów Wychowania, rannych oficerów, w wiedzy ich zostających, mają przesyłać swe odezwy, jak również sami ci oficerowie udawać się z prośbami,—do Naczelnika Głównego Sztabu J. C. Mości w Wydziale Wojskowych Zakładów Wychowania, obok czego powinny być załączane zawsze świadectwa od Komitetu 18 Sierpnia 1814 roku, przekonywające, że tacy oficerowie zostają pod jego opieką. 7.) Naczelnik Głównego Sztabu J. C. Mości w Wydziale Wojskowych Zakładów Wychowania, ma się porozumiewać z Ministrem Wojny, dla wyjednania Najwyższego zezwolenia na przykomenderowanie tych oficerów do zakładów. 8.) Tenże Naczelnik Głównego Sztabu ma przykomenderowywać każdego z nich do jednego z Zakładów Wojskowych Wychowania, według własnej uwagi; zaś o odkomenderowaniu ich od Zakładów, ma też porozumiewać się z Ministrem Wojny, — i 9.) Oficerowie, mogą też następnie przechodzić na posady Horodniczych, Policmejstrów i w ogóle na wszelkie takie, które zostają w rozporządzeniu Komitetu 18 Sierpnia 1814 roku, równie jak i na inne miejsca, od Komitetu nie zależące.

O takowej Monarszej woli obwieszczam w Wydziale Wojskowości ku należytemu zastosowaniu się i wykonaniu.

Podpisano: *Jenerał-Adjutant Xiążę Dołgorukow 1.*

—

W dniu 5 Stycznia wydane zostały, od Ministerstwa Skarbu, wyłączne przywileje:

1.) *Na lat pięć* Porucznikowi Konnej Artyleryi Gwardyi Mikołajowi *Teleszow*, na wynalezioną przez niego pompę z siłą odśrodpędną. Pożytki tego wynalazku są, że pompa taka nie może się zamulić; że może być zastosowana do podejmowania ogromnych mass płynu w prędkim czasie i że w jej użyciu nie masz straty siły przez tarcie tłoka, odmykanie się klap i ich zamykanie.

2.) *Na lat dziesięć*, S.-Petersburskiemu Kupcowi Jakubowi *Schneur* i Radzcy Honorowemu Prokopowi *Worożcow*, na wynalezione przez Schneura naczynia szczególnej formy dla przechowywania i przewożenia wszelkich płynów, nawet kwasów, eterów i olejów łotnych.

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 29 Stycznia pozostało chorych 64 — w ciągu doby zachorow. 2 — wyzdr. 2 — umarło 1 — po 30 Stycznia pozostało chorych 63.

W ciągu doby zachor. 2 — wyzdr. 5 — umarło 2 — po 31 Stycznia pozostało chorych 58.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 25 Stycznia (6 Lutego).

W Gazetach Warszawskich z dnia 20 Stycznia (2 Lutego) czytamy: «Dnia dzisiejszego o godzinie 10 rano, z powszechnym i szczerym żalem, po długiej i ciężkiej słabości, zakończył pełen sławy żywot, strawiony na usługach Monarchy i Ojczyzny, JO. Xiążę Warszawski, Hrabia Paskiewicz Erywański, Jenerał-Feldmarszałek, Głównie Dowodzący Armiją Czynną, Namiestnik Królestwa Polskiego.

—

Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego.

Przez Najwyższe Rozkazy J. C. Mości, wydane do Zarządu Cywilnego.

w Petersburgu, dnia 24 Listopada 1855 roku.

Posunięci za wysługę lat:

Z Radzców Honorowych na Assesorów Kollegialnych: pełniący obowiązki: Naczelnika Zakładów Górniczych okręgu Zachodniego Szwajkowski; Ławnika Magistratu miasta Warszawy Krassyn, i Pisarza magazynu Solnego w Płocku Popławski, ze starszeństwem: Popławski od 21 Listopada 1851, Szwajkowski od 4 Kwietnia 1853, Krassyn od 10 Lutego 1855 roku.

Z Sekretarzy Kollegijalnych na Radzców Honorowych: Pełniący obowiązki: Referenta Wydziału dóbr i lasów Rządowych w Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu Kahl, i Adjunkta Sekcyi Prawnej w tymże Wydziale Lipiński, ze starszeństwem: pierwszy od 18 Maja, ostatni od 17 Sierpnia 1854 roku.

Z Rejestratora Kollegialnego na Sekretarza Gubernijalnego: pełniący obowiązki Sekretarza 3 klassy w Kommisyi Rząd. Spraw Wewn. i Duchownych Geppner, ze starszeństwem od 18 Maja 1854 roku.

Dnia 27 Listopada 1855 roku.

Posunięci za wysługę lat:

Z Radzcy Dworu na Radzcę Kollegialnego: Dyrektor Komory Celnej Szczypiorno Arnold, ze starszeństwem od 12 Września 1854 roku.

Z Radzców Honorowych na Assesorów Kollegijalnych: Dyrektor Komory Celnej Michałowice Petrów; Młodszy Członek Komory Składowej Warszawa Felkerzam, i Urzędnik do szczególnych poruszeń przy Naczelniku Zawichostkiego okręgu Celnego Zoc, ze starszeństwem: Petrow od 7 Września, Felkerzam od 14 Listopada, Zoc od 19 Grudnia 1854 r.

Posunięci za odznaczenie się w służbie:

Z Radzcy Honorowego na Assesora Kollegialnego: Kassyer Dyrekcyi Ubezpieczeń Bębnowski, ze starszeństwem od 18 Maja 1853 roku.

Z Sekretarza Kollegialnego na Radzcę Honorowego: Czasowo zaliczony do Kommisyi Przygotowawczej do rewizyi i ułożenia praw Królestwa Polskiego Baranowski, ze starszeństwem od 17 Sierpnia 1850 roku, i z przeznaczeniem na Urzędnika do szczególnych poruczeń przy Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości.

Dnia 29 Listopada 1855 roku.

Były pełniący obowiązki Rewizora Skarbowego dochodów niestałych gubernii Lubelskiej w Okręgach Łukowskim i Garwolińskim Chromiński, nagrodzony zostaje przy uwolnieniu od służby rangą Radzcy Kollegijalnego.

—

«Kaplica Najświętszej Panny Maryi w Częstochowie,» jedna z najpiękniejszych pamiątek kraju naszego, znana dotychczas była wyłącznie tym, którzy mieli szczęście zwiedzić święte miejsce; obecnie dokładny wizerunek tej Kaplicy i Ołtarza z Obrazem Cudownym, wykonał sposobem chromo-litograficznym Maxymilian Fajans, z rysunku na miejscu zdjętego.— Wizerunek takowy w dużym formacie, dedykowany JW. Maryi z Hr. Tyzenhauzów Hr. Przezdzieckiej, nabyć można w Warszawie w Zakładzie artystyczno-litograficznym M. Fajansa, przy ulicy Długiej pod № 550, po rs. 2 za exemplarz, a na prowincyi i w Cesarstwie, za zgłoszeniem się listownie do Zakładu, z przesyłką i opakowaniem po rs. 2 kop. 50. *(G. W.)*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

AUSTRYA. Korrespondencya z Wiednia z dnia 30 Stycznia do gazety *Indépendance Belge* donosi, że tam nie dopuszczają, iżby postanowienie Mocarstw Zachodnich, wyłączające Prussyą od konferencyj, o którem pisały niektóre gazety, było ostatecznèm i niezmiennèm. *Constitutionnel*, pismo półurzędowe, pisze, że nic w tym względzie jeszcze nie postanowiono, ale publiczność Wiedeńska myśli, że konferencye nie będą zupełną rękojmią pokoju, jeżeli nie będą w nich miały udziału wszystkie wielkie Mocarstwa i że ten wzgląd spowoduje zaproszenie Prussyi.

— Arcyxiążę Albert, Gubernator jeneralny Węgier, wrócił 28 Stycznia z całą swą Rodziną do Pesth i objął natychmiast rządy kraju, które, na czas jego nieobecności, były sprawowane przez feldmarszałka-lejtnanta hrabię de Linanges.

PRUSSY. Podług *Nord*, dwa z liczby umawiających się Mocarstw, Austrya i Rossya, wyraziły żądanie, iżby Prussya należała do układów; do żądania tego przychyli się zapewne Cesarz Francuzów, a Anglija uczyni wszystko, czego Cesarz chcieć będzie.

— *Nowa Gazeta Pruska* stale utrzymuje, że Prussya ani upomni się o należenie do konferencyj, ani kupi tego udziału żadnym uciążliwym obowiązkiem, który chcianoby jej narzucić. «Będziemy czekali, (mówi ta Gazeta), biegu wypadków; wprędce może zajdą takie trudności, iż ktoś rzeknie, jak powiedział Wellington w roku 1815: «Chciałbym żeby Prusacy tu byli.» *(G. P.)*

SZWECYA.

Korrespondent Gazety *Nord*, pisze ze Stockholmu, 22 Stycznia:

«Swiatła publiczność stolicy zaczyna otwierać oczy i dojrzale zastanawiać się nad skutkami, jakie, w mniej lub więcej oddalonej przyszłości, mogą spaść na kraj tutejszy, nieszczęśliwie wciągnięty w traktat 21 Listopada roku zeszłego z

*

Mocarstwami Zachodniemi. Wszyscy z niespokojnością przewidują już klęski, mogące spaść na Szwecyą, jeżeli rychły pokój nie przyjdzie położyć kresu złemu, jakie wojna od lat dwóch sprawia na Baltyckich wybrzeżach.

«Nikt dotąd nie mógł zgadnąć potrzeby politycznej, zdolnej zniewolić Rząd do zawarcia traktatu, który, zobowiązując go, w razach wyszczególnionych i przewidzianych, do wyjścia ze stanu ściślej neutralności, jaką umiał, dla szczęścia naszego, zachować przez dwa ostatnie lata, może nas zmusić do wzięcia najczynniejszego w przyszłej kampanii udziału. Owóż, pytamy: jaki mieć może Szwecya interess w wojnie Wschodniej? z jakich pobudek kraje Skandynawskie miałyby się wdawać w sprawy Turcyi?

«Wiadomo już dziś, że Rząd, naglony od samego wszczęcia wojny przez Francyą i Anglią, nie miał siły opierania się dłużej naleganiom dwu Mocarstw, z któremi połączyły się odgłosy naszych gazet Lewej strony i Demokracyi. Przykład odwagi i szczerości, pokazany przez Danią, jest lekcyą, godną zwrócić uwagę naszych mężów Stanu; szczęściem wielkiem będzie, jeżeli pokój wybawi nas od skutków ich słabości i nierozważnej polityki.

«Ale najsmutniejszém następstwem niefortunnego traktatu 21 Listopada jest to, że na przyszłość Szwecya znajdzie się względem Rossyi w jedném z tych fałszywych położeń, które mogą w najwyższym stopniu narazić jeżeli nie niepodległość, to przynajmniej pomyślność Królestwa. Od lat blisko 50, to jest od ustanowienia dynastyi Jenerała Bernadotte, Szwecya żyła w stosunkach najprzyjaźniejszych ze swą potężną sąsiadką; nic w tym długim okresie, nie wynikło takiego, coby spowodowało najmniejszą oziębłość lub najmniejszą rozterkę między dwoma Północnemi krajami; ich polityka, oparta na jednakowej podstawie porządku i trwałości, zespoliła się była ściślej jeszcze podczas wypadków, które w roku 1848, wstrzęsły były tak gwałtownie wielką część Europy; jeżeli Szwecya, pomimo zamachów kilku naszych demokratów, szczęśliwie od nich uchowaną została, wiadomo, że winna to główniej wsparciu moralnemu i, w potrzebie, materyalnemu, które my, Szwedzi, byliśmy pewni odebrać od Rossyi. Podczas powstania 1848 roku Xięztw Schleswig-Holstein przeciw Danii, Król Oskar i Cesarz Mikołaj, zawsze przejęci uczuciem powinności, która zobowiązywała wzajemnie Monarchów Północy do zabezpieczania i ochraniania od wszelkich rewolucyjnych zamachów przywilejów i godności ich koron, nie wahały się ani na chwilę z zaofiarowaniem do rozporządzenia Króla Duńskiego sił, dostatecznych dla poskromienia rewolucyi, która była wybuchnęła w tak groźny sposób w obu Xięztwach. I podczas kiedy w skutek umówienia się trzech Monarchów między sobą, flotta Rossyjska morza Baltyckiego ukazywała się na wybrzeżach buntownego kraju, i pozostawała na kotwicy pod wyspą Alsen, korpus wojska szwedzkiego wszelkiej broni, od 16,000 ludzi, pomknął się w sam środek powstania, i dopomógł skutecznie do jego stłumienia. Rozbrojenie powszechne powstańczej armii w obu Xięztwach, mogło tym sposobem, przez samą obecność sił Szwedzkich, dokonać się bez dalszego krwi rozlewu; następnie, Król Duński wszedł w pełne używanie praw swoich i władzy najwyższej w prowincyach niemieckich, berłu jego poddanych.

«Dziś, nikt nie zaprzeczy, że sojusz między trzema Północnemi Mocarstwy został zerwany przez niewczesne zawarcie traktatu Listopadowego z Francyą i Angliją; że nasze położenie polityczne, nasze dawne stosunki, nie będą i nie mogą już być te same z Rossyą i Daniją. Są tu tacy, co już przewidują, że skutkiem jednego z tych częstych przewrotów, jakie się zdarzają w polityce europejskiej, Szwecya znajdzie się skazaną na zupełne osamotnienie.» *(J. de S.-P.)*

DANIJA.

(Depesze telegraficzne.)

Kopenhaga, 2 Lutego.

Sejm Holsztyński, na wniosek P. Reventlów-Yesberg, uchwalił, iż będzie podany do Króla adress, domagający się, iżby Xięztwo było reprezentowane u Tronu w sposób, zdolny zabezpieczyć najświętsze jego prawa.

Król wydał z tego powodu Reskrypt do Komisarza Królewskiego przy Sejmie, którym uznana zostaje za nieważną wszelka podobna uchwała, przeciwna Ustawie Ciała tego, stanowiąc, że żaden wniosek, na niej oparty, przyjętym nie będzie, i zabraniając umieszczenia w Gazecie urzędowej zdania sprawy z rozpraw, które ją poprzedziły.

Hamburg, 3 Lutego.

«Sejm Holsztyński, na posiedzeniu wczorajszém uchwalił, 40 głosami przeciw 7, wyrażenie nieufności ku Ministrowi Scheel. Inną uchwałą, 41 głosów przeciw 6, postanowił oddać pod sąd tegoż samego Ministra.» *(G. P.)*

FRANCYA.

PARYŻ, *2 Lutego.* Niektóre osoby urzędowe są tego zdania, że konferencye zostaną ukończone w pierwszej połowie Marca. Zawieszenie broni będzie zawarte tylko na sześć tygodni, to jest od 20 Lutego po 1 Kwietnia.

— W Monitorze urzędowym czytamy: «Dziś, 2 Lutego, w Kaplicy Cesarskiej pałacu Tuileries, zostało zawarte małżeństwo między Xiężniczką Augustą Bonaparte, córką Xiążęcia Jmci Korola Bonaparte, i Xiążęciem Gabrielli, kuzynem Jej Wysokości.

— W kilku gazetach jest mowa o intrygach lorda Redcliffe przeciw wpływowi Francyi na Wschodzie. Rząd Angielski jest całkiem na stronie od tych machinacyj, które się wyłącznie należą samemu szlach. Lordowi.

— Mehemet Dżemil Bey, Poseł Porty przy Dworze Cesarsko-francuzkim, wyjeżdża jutro 3 Lutego, do Turynu, dla złożenia Królowi Wiktorowi Emmanuelowi listu od Sułtana Jmci, umocowującego tegoż Posła zarazem przy Dworze Sardyńskim. Podróż ta zajmie nie więcej nad dwa tygodnie, gdyż będzie musiał znaleźć się w Paryżu na otwarciu konferencyj.

— Monitor Pruski zawiera następną depeszę telegraficzną z Paryża, 5 Lutego: «Korrespondent Wiedeński gazety *Consti-*

tutionnel donosi, że Mocarstwa Zachodnie wysłały rozkazy o wstrzymaniu kroków nieprzyjacielskich.» (*P. P.*)

ANGLIJA.

LONDYN, *2 Lutego.* Pytania, które mają być zadane Rządowi przez Oppozycyą z powodu zdobycia Karsu, wymierzone są szczególniej przeciw lordowi Redcliffe. Upadek tej twierdzy przypisywany jest niedbalstwu tego posła, który nic nie uczynił na powtarzane nalegania jenerała Williams, we względzie zreorganizowania armii Anatolijskiej.

— Królowa Jmć podpisała Dekret, ustanawiający nowy order za wojenne odznaczenia się, tak na morzu jak na lądzie. Order ma jeden tylko stopień i ozdoby jego są te same dla wojskowych wszelkiej rangi. Pierwsze rozdanie jego będzie tym, którzy się odznaczyli w obecnej wojnie.

— W *Standard* czytamy: «Ostatnie nowiny z Chin są bardzo ważne dla targów handlu jedwabiu i herbaty. W skutek jakiegoś nieporozumienia, zaszłego w Szang-hai między krajowcami i kupcami cudzoziemskiemi, pierwsi umówili się między sobą, iżby zawiesić wszelkie handlowe tranzakcye i przeciąć wszelki wywoz i przywóz towarów, zaczynając od 7 Grudnia 1855.

— *Morning Advertiser* zawiera co następuje: *Portsmouth, 31 Stycznia.* Eskadra Baltycka zaczyna koncentrować się w Spithead, dziś przybyły dwa parowe okręty: trzy-pokładowy, 120 działowy *Royal-George* z Plymouth i 2-pokładowy, 60 działowy *Hawke* z Falmouth. (*P. P.*)

Spoźniona poczta zagraniczna przywiozła następujące ważniejsze nowiny:

Paryż, *5 Lutego.* W Monitorze wczorajszym czytamy: «Pełnomocnicy mianowani do układów, które mają się otworzyć w Paryżu, są:

Od Francyi: Hrabia Colonna-Walewski, Cesarski Minister Spraw Zagranicznych i Baron de Bourqueney, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny J. C. Mości w Wiedniu.

Od Austryi: Hrabia von Buol Schauenstein, Minister Spraw Zagranicznych J. C. K. Apostolskiej Mości i baron von Hubner, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Cesarza Jmci w Paryżu.

Od Anglii: Hrabia of Clarendon, Pierwszy Sekretarz Stanu (Minister) Królowej Jmci W. Brytanii do Spraw Zagranicznych i lord Cowley, Poseł Angielski w Paryżu.

Od Rossyi: Hrabia Orłow, Członek Rady Państwa i Jenerał-Adjutant Cesarza Jmci Wszech Rossyj i baron de Brunnow, Cesarski Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny przy Związku Niemieckim.

Od Sardynii: Kawaler Massimo d'Azeglio, Senator Królewsko-Sardyński.

Od Turcyi: Aali-pasza, Wielki Wezyr N. Sułtana Jmci i Dżemil-bey, Poseł J. S. Mości w Paryżu.

— Pomimo że w tém wyliczeniu osób, mających należeć do układów nie znajduje się reprezentant Prussyi, Gazeta *le Nord* nie traci jeszcze nadziei, że układy nie obejdą się bez udziału tego Mocarstwa. Powyższa lista zawiera, (mówi ta gazeta), osoby *wezwane* (appelées), ale mogą być jeszcze reprezentanci *zaproszeni* (invités), i w tym razie, kiedy idzie o pokój powszechny, Cesarz Francuzów nie będzie zważał na wstręty Gabinetu Brytańskiego, tym więcej, że Prussyi nie podobna nic zarzucić, prócz że zdołała zachować najściślejszą neutralność.

Wschód. Z Marsylii odebrano, z dnia 4 Lutego, następną depeszę telegraficzną: «*Indus* przywiózł tu pocztę ze Stambułu z dnia 24 Stycznia.

«Wiadomość o przyjęciu punktów przedugodnych pokoju nie przestaje wzbudzać w całej Turcyi radość powszechną. Konferencye względem urządzenia spraw poddanych Porty chrześcian (rayas), są już ukończone. Protokół przygotowawczy w tym przedmiocie jest już zredagowany i będzie niezwłocznie udzielony Mocarstwom Sprzymierzonym. Inne konferencye otworzą się niezwłocznie we względzie wszystkich punktów, które tyczą się organizacyi prowincyj nad-Dunajskich. Poseł Sardyński odjechał do Turynu; zastępowanym on jest przez margrabię de la Minerva.—Deputacya Czerkiesów odpłynęła do Trebizondy. — Wiadomości z Sewastopola są po 19 Stycznia; jenerał Leboeuf wrócił był z Kinburn, gdzie nic jeszcze nie wiedziano o przyjęciu przedugodnych punktów pokoju. — P. Bourée, Poseł francuzki w Persyi, jest bardzo dobrze widziany przez Szacha i dokłada wszelkiego starania dla złatwienia nieporozumienia Gabinetu Teherańskiego z Posłem Angielskim. — Telegraf podmorski Krymski raz jeszcze został zerwany i w obecnej porze roku nie może być naprawiony.

— Na Giełdzie Paryskiej 5 Lutego: 4½ procentowe 96 fran. 25 cent. — 3 procentowe 72 franki 82 centimy.

Londyn, *4 Lutego.* W gazetach Belgijskich czytamy następne telegraficzne nowiny z Londynu, 4 Lutego:

Na posiedzeniu 4 b. m. Izby Lordów, lord Grey zapowiedział, że zażąda objaśnień od Gabinetu we względzie zachowania się lorda Redcliffe w ciągu wojny na Wschodzie.

Lord Ellenborough zażądał złożenia papierów, tyczących się wzięcia Karsu.

Izba Gmin zajmowała się wyłącznie sprawami wewnętrznemi kraju. (*J. de S.-P.*)

Londyn, *5 Lutego.* Podług Nowej Gazety Pruskiej, w dzisiejszym *Morning Post* znajduje się następna wiadomość: «Mniemamy iż Rząd musiał już odebrać urzędowe doniesienie o tém, że wszystkie doki Sewastopolskie zostały wysadzone na powietrze i zburzone do szczętu.»

— Na Giełdzie Londyńskiej 5 Lutego (tel.) Konsolidy 90⅝ — Rossyjskie 5 procentowe 104½ — 4½ procentowe (z potr. dywidendy) 92. (*P. P.*)

HISZPANIJA.

Nieporozumienia Rządu naszego ze Stolicą Apostolską zostały złatwione niespodzianie zupełnie przez ustępstwo Rządu. Dekretem Królewskim obwieszczonym w Gazecie urzędowej z dnia 26 Stycznia, przywraca się bez żadnych zmian sądownictwo duchowne (la Rotte), które w Sierpniu roku 1855 było zniesione, (jako szkodliwe dla Państwa, niezgodne z pra-

wami Korony, i służące duchowieństwu za źródło ustawicznych intryg, któremi tak często i tak nieszczęśliwie Hiszpanija bywała zakłócana.) Tymże Dekretem uznany zostaje za pełniącego obowiązki Nuncyusza X. Tereno, na którego takowe były włożone po odjeździe Nuncyusza, ale któremu Rząd był odmówił tego charakteru.

Umieszczamy tu ten Dekret dosłownie, nie przytaczając różnorodnych komentarzów, którym dał początek:

«Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Udzieliwszy *regium exequatur* dla Breve, wydanego przez Ojca świętego, w dniu 11 Grudnia roku zeszłego, którym Don Eleuterio Juan Tereno upoważniony został do pełnienia obowiązków Nuncyusza Apostolskiego przy Dworze Królowej Jmci, ze zwykłemi zastrzeżeniami, po wysłuchaniu Mojej Rady Ministrów, zgodnie ze zdaniem Izby *Real Patronato* i zważywszy, że przyczyny, któremi spowodowany był Mój Dekret z dnia 21 Sierpnia 1855, istnieć przestały, Postanawiam co następuje:

Artykuł 1. Trybunał de la Rotta zostaje przywrócony.

Artykuł 2. Audytorowie tego Trybunału, znajdujący się po za jego obrębem, przybędą niezwłocznie dla powrócenia do dawnych swych obowiązków.

Artykuł 3. Wykonanie niniejszego poleca się Mojemu Ministrowi Stanu. Ja, Królowa.

Kontrassygnował: *Zabala.*

(P. P. i J. de S.-P.)

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

WSCHÓD. Depesza telegraficzna z Triestu, odebrana w Berlinie, zawiera następujące wiadomości ze Stambułu z dnia 28 Stycznia:

«Porta zatwierdziła już uchwały Konferencyj reformy urządzeń co do poddanych chrześcian, a między innemi rozdział władzy duchownej od świeckiej w kościołach Ormiańskim i Greckim, oraz dopuszczenie chrześcian do wszystkich urzędów i posad publicznych. — Legija anglo-niemiecka odebrała rozkaz udania się do Krymu.

— Piszą z Sewastopola, 19 Stycznia, do gazety *Standard:* «W przeszłą Srodę było ogłoszone zawieszenie broni aż do godziny 4 po południu. Przez cały ten czas francuzi i rossyanie bawili się przechadzką po całej dolinie rzeki Czornaja dokoła przodowych postów. Tak byli blisko jedni drugich, że mogli wzajemnie rozpoznawać swoje fizyonomije.»

— W Marsylii odebrano pocztę ze Stambułu z dnia 28 Stycznia. Wiadomość o przyjęciu warunków pokoju oznajmiona została armii w Krymie przez jenerała Codrington; zrazu wielu żołnierzy nie chciało jej wierzyć. — P. Alfons Rothschild przyjęty był przez Sułtana; jest on na odjezdném do Jerozolimy.

WIEDEŃ, *4 Lutego.* Podług *Gazety Austryackiej* hrabia Buol wyjedzie do Paryża 15 Lutego, w towarzystwie Radzców Dworu barona Meysenbug i von Klotzl.

— *Journal de Francfort* kończy następnie artykuł, umieszczony pod rubryką zwyczajną, gdzie są w nim drukowane artykuły udzielone od Rządu: «Jeżeliby wszakże Mocarstwa Zachodnie chciały narzucać warunki *niezgodne z ogólnym interessem Europy, albo nieodpowiednie położeniu, przez wojnę spowodowanemu,* w takim razie możemy zapewnić, że *takowe nie zjednają w żaden sposób poparcia przez Austryą.*

— Podług Nowej Gazety Pruskiej pogłoski o zmniejszeniu liczby wojsk zajmujących Xięztwa są przynajmniej przedwczesne, albowiem wszystkie kontrakta na dostarczenia dla tych wojsk są na nowo zawarte aż do końca roku 1856.

— Gdy zeszły Xiążę Paskiewicz był też, jak wiadomo, Feldmarszałkiem armii Austryackiej i Szefem jednego z pułków pieszych, feldmarszałek-lejtnant de Parrot, Pomocnik dowodzcy 4 korpusu armii, będzie przysłany do Warszawy, dla reprezentowania tam armii Austryackiej na pogrzebie znakomitego nieboszczyka.

PARYŻ, *6 Lutego.* W korrespondencyi z Paryża do Gazety Powszechnej Augsburskiej czytamy:

«Wszystkie usiłowania dyplomacyi Austryackiej dla otrzymania od Mocarstw Zachodnich przyjaźniejszych ku Prussyi usposobień, rozbiły się o niezachwiany upór Gabinetu Angielskiego. Dwór Tuileryjski, który zrazu popierał żądania Austryi, skończył na tém, że się nawrócił na sposob myślenia lorda Palmerston, żeby nie zerwać między sprzymierzonemi 2 Grudnia dobrego porozumienia. I tak, wyłączenie pełnomocników Pruskich od konferencyj jest ostatecznie postanowione.» Inna korrespondencya tejże gazety dodaje, że kiedy wszystkie właściwe punkta pokoju będą sformułowane w Paryżu i zaratyfikowane przez Cesarza Rossyjskiego, a pozostaną do urządzenia same tylko szczegóły, Anglija wtedy nie będzie się opierała, iżby sam traktat pokoju był przez Prussyą podpisany.

— Senat i Izba Prawodawcza będą zebrane w Paryżu na czas połogu Cesarzowej, co przypadnie w pierwszych dniach Marca. PP. Troplong, de Morny i Baroche, jako naczelnicy trzech przodkujących instytucyj Państwa, są wezwani dla znajdowania się, w charakterze świadków, przy rozwiązaniu N. Pani.

LONDYN, *5 Lutego.* (Tel.) Na posiedzeniu Izby Gmin dzisiejszego wieczora P. Dunn zapytywał: czy rozejm jest zawarty i czy takowy rozciąga się do działań na morzu i do Azyi?

Lord Palmerston odpowiedział, że umowiono się z Francyą, iż naprzód punkta wstępne do pokoju będą roztrząsane i podpisane, a potém dopiero rozejm nastąpi. Punkta te nie są jeszcze podpisane, a zatém nie może być mowa o rozejmie.

Lord Palmerston, na żądanie P. Cobden, przyrzekł udzielić Izbie papiery tyczące się zajścia z Ameryką.

— Na Giełdzie *Paryzkiej,* 7 Lutego 4½ proc. 96 fran. 25 centimów—3 procent. 72 fr. 90 centimów.

— Na Giełdzie *Londyńskiej,* 7 Lutego: Konsolidy 91⅝— Rossyjskie 5 procent. 104—4½ proc. (za poır. dyw.) 91.

(J. de S.-P.)

Kurs pieniężny na Giełdzie Petersburskiej.

S.-Petersburg, 31 Stycznia.

Za rubel srebrny:

Na Londyn.	na 3 m. 37¼, $\frac{1}{16}$ pens.	
Amsterdam.	——— 183, 183½ cens.	
Hamburg.	——— 33¼, $\frac{3}{8}$ szel.	
Paryż.	——— 389, 390 cent.	

Печатать позволяется С.-Петербургъ, 2 Февраля 1856 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.